

sygnatura akt II 1 C 36/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brackowska

protokolant: sekretarz sądowy Monika Romaniecka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. D. (1)**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny w dniu 5 kwietnia 2002 roku w sprawie I Nc 25273/00, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 29 października 2003 roku – w części, w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 5 kwietnia 2002 roku do dnia 1 lipca 2010 roku;
2. oddala powództwa w pozostałej części;
3. zasądza od D. D. (1) na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 583,70 zł (pięćset osiemdziesiąt trzy złote i 70/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

sygnatura akt II 1 C 36/18

UZASADNIENIE

W pozwie z 24 stycznia 2018 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W., powód D. D. (1) wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydanego w sprawie I Nc 25273/00 z dnia 5 kwietnia 2002 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 29 października 2003 roku. Powód wniósł również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B. w sprawie Km 109858/15. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powód wskazał przedawnienie roszczeń (pozew k. 1-2).

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie, II Wydział Cywilny wydanym w sprawie II C 183/18 zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B. w sprawie Km 109858/15 – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie (postanowienie k. 13).

Z uwagi na fakt, że pozew został skierowany przez powoda do niewłaściwego Sądu – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, postanowieniem z dnia 2 marca 2018 roku Sąd ten stwierdził swą niewłaściwość o sprawę przekazał do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, jako właściwego miejscowo i rzeczowo (postanowienie k. 29).

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił wniosek powoda o zwolnienie go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. (postanowienie k. 40).

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 września 2018 roku pozwana Spółka, reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, uznała powództwo w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 5 kwietnia 2002 roku do dnia 11 czerwca 2010 roku, wniosła o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż w zakresie przekraczającym uznaną część powództwa, podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie (odpowiedź na pozew k. 46-47, pełnomocnictwo k. 53-54).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 30 października 2018r. k. 98).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2002 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny wydał w sprawie I Nc 25273/00 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał D. D. (2) aby zapłacił na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1.856,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 grudnia 2000 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 540,20 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Powyżej opisanemu nakazowi zapłaty postanowieniem z dnia 29 października 2003 roku została nadana klauzula wykonalności (kopia nakazu zapłaty k. 3).

W dniu 28 czerwca 2008 roku wierzyciel złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku D. D. (1) stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie I Nc 25273/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 62856/08. W jego toku doszło do wyegzekwowania kwoty 24,30 zł, która została przeznaczona na pokrycie wydatków w toku egzekucji. Postępowanie w sprawie Km 62856/08 zostało umorzone na mocy postanowienia komornika sądowego z dnia 29 listopada 2008 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, kopia tytułu wykonawczego k. 2, postanowienie k. 27 oraz karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 62856/08).

W dniu 1 lipca 2013 roku wierzyciel złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku D. D. (1) stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie I Nc 25273/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 90102/13. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania żadnej części należności na rzecz wierzyciela. Postępowanie w sprawie Km 90102/13 zostało umorzone na mocy postanowienia komornika sądowego z dnia 30 grudnia 2013 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, kopia tytułu wykonawczego k. 3, postanowienie k. 31 oraz karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 90102/13).

W dniu 7 maja 2015 roku wierzyciel złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku D. D. (1) stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie I Nc 25273/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to zawisło i toczy się za sygnaturą akt Km 109858/15. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania żadnej części należności na rzecz wierzyciela (wniosek egzekucyjny k. 1, kopia tytułu wykonawczego k. 4 oraz karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 109858/15).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych Km 109858/15, Km 90102/13 i Km 62856/08).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu częściowo.

Powód wskazał w pozwie na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c. Jak wynika z treści powołanego przepisu, dłużnik może w drodze powództwa żądać

pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Jednocześnie, strona pozwana uznała powództwo w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 5 kwietnia 2002 roku do dnia 11 czerwca 2010 roku. Brak było w ocenie Sądu Rejonowego podstaw do zakwestionowania zasadności i prawidłowości uznania powództwa w powyżej opisanym zakresie. Sąd uznał je za dopuszczalne, nie stojące w sprzeczności z obowiązującym prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzające do obejścia prawa. Uznaniem tym Sąd był związany.

Roszczenie pozwu uznane zostało jednak za zasadne jeszcze w niewielkim stopniu szerzej, niż to wynikało z oświadczenia strony pozwanej w przedmiocie uznania pozwu, a mianowicie – w zakresie odsetek ustawowych do należności głównej za okres od dnia 11 czerwca 2010 roku do dnia 1 lipca 2010 roku. Powództwo w tym zakresie zostało uznane za zasadne w oparciu o zarzut przedawnienia roszczenia. Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zajęcie po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powód powołał się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c. W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerwał bieg terminu przedawnienia. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone.

Do przerwania biegu terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie doszło na skutek złożenia przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego dotyczącego obowiązku D. D. (1) stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie I Nc 25273/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B., które to postępowanie toczyło się za sygnaturą akt Km 90102/13. Za datę złożenia przedmiotowego wniosku, na potrzeby rozstrzygnięcia merytorycznego przedmiotowej sprawy, przyjęto dzień 1 lipca 2013 roku – datę prezentaty kancelarii komornika sądowego (w aktach egzekucyjnych brak było koperty z datą nadania przesyłki na pocztę).

W tej sprawie brak jest więc co najmniej dziesięcioletniego okresu bezczynności wierzyciela, co powodowałoby przedawnienie należności głównej. Przedawnieniu uległa natomiast część odsetek, które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego (za wcześniejszy okres stanowiąc roszczenia nie będące należnymi w przyszłości).

Zagadnienie to zostało przekonująco wyjaśnione w wyroku Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2014 roku wydanego w sprawie I CSK 197/13 (niepublikowane – LEX).

Ponieważ zaś termin przedawnienia takich odsetek wynosi 3 lata, przedawnieniu uległy odsetki do daty poprzedzającej o 3 lata złożenie wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 90102/13, a więc do dnia 1 lipca 2010 roku. W tym też zakresie orzeczono o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności.

Powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w pozostałej części. Wyjaśnić należy również, że odsetki należne pozwanemu za okres przed uprawomocnieniem się nakazu zapłaty stanowią należność zasądzoną, przedawniającą się z upływem terminu 10 lat.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c. Powód domagał się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie łącznej kwoty: 5.956,88 zł (w tym 1.856,18 zł należności głównej, 540,20 zł kosztów postępowania i 3.560,50 zł odsetek ustawowych od dnia wydania nakazu zapłaty do dnia zamknięcia rozprawy w dniu 30 października 2018 roku). Kwota odsetek za w/w okres została ustalona w oparciu o kalkulatory odsetek ustawowych znajdujące się na stronach: (...) i (...) które dały taki sam wynik. Ostatecznie Sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w części – w zakresie odsetek ustawowych za okres od dnia 5 kwietnia 2002 roku do dnia 1 lipca 2010 roku, a więc w zakresie kwoty 1.959,35 zł. Kwota odsetek za okres w jakim doszło do uznania zasadności żądania pozwu również została ustalona w oparciu o powyżej powołane kalkulatory odsetek ustawowych. Przyjąć więc należało, że powód wygrał w przedmiotowej sprawie w 33 %, winien on zwrócić więc pozwanemu część poniesionych przez niego kosztów postępowania. Na koszty postępowania w przedmiotowej sprawie złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 93 zł uiszczona przez powoda oraz kwota 917 zł jako wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego reprezentującego stronę pozwaną przed sądem i przez nią poniesiona, ustalona według stawki minimalnej w oparciu o wskazaną przez powoda wartość przedmiotu sporu. Koszty tego postępowania wyniosły więc łącznie 1.010 zł. Powód winien ponieść koszty tego postępowania w kwocie 676,70 zł ($67\% \times 1.010 \text{ zł} = 676,70 \text{ zł}$), a pozwany w kwocie 333,30 zł ($33\% \times 1.010 \text{ zł} = 333,30 \text{ zł}$). Mając na uwadze fakt, że powód uścił te koszty jedynie do kwoty 93 zł, winien on zwrócić na rzecz strony pozwanej kwotę 583,70 zł ($676,70 \text{ zł} - 93 \text{ zł} = 583,70 \text{ zł}$).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.